

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/425/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212152
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512212152.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanému W.V. Č., T. R. D. XX, o zaplatenie 229,44 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 17C/324/2012-50 z 28.1.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.
Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania, titulom právneho zast. 66,12 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca nebol v konaní úspešný, žalovanému by patrila plná náhrada trov konania, že v tomto smere osud účastníka zdieľa aj vedľajší účastník, ktorému podľa § 142 ods.1 O. s. p. priznal náhradu trov konania, titulom trov právneho zast., že uvedené trovy konania predstavujú trovy, pozostávajúce z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby a to za 1) prevzatie veci a prípravu zast. 19,2 € (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov; ďalej len „vyhl.“), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby 7,63 € (§ 16 ods.3 vyhl.), 2) vyjadrenie s námietkou premlčania 19,92 € + režijná náhrada za uvedený úkon právnej služby 7,63 €, spolu 55,10 € a keďže zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, uvedené položky sa zvyšujú (podľa § 18 ods.3 vyhl., v znení vyhl.č.209/09 Z. z., účinnej od 1.6.2009) o 20 % DPH, teda o 11,02 € a, že podľa § 149 ods.1 O. s. p. je žalobca povinný zaplatiť uvedené trovy konania v celkovej výške „766,12“ € na účet zástupcu vedľajšieho účastníka.

Žalobca v odvolaní si dovoľil poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.) a zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že tieto právne závery ustálil aj Krajský súd (ďalej len KS) v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast., že - ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich

zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov a, že má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné, že združenie založené na ochranu spotrebiteľa je účelné zakladať len v prípade, ak samotné združenie je spôsobilé poskytovať ochranu spotrebiteľovi, inak nemožno hovoriť o naplnení samotnej podstaty zákonných ust., ktoré umožňujú ich vznik, že ak združenie tento predpoklad nenapĺňa je nutné tento nedostatok odstrániť buď v rámci samotného združenia alebo takéto združenie nenapĺňa základný predpoklad svojej existencie a nie je účelné povoliť vstup takéhoto združenia do konania. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, že z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zastával názor, že len na základe skutočnosti, že žalovaným je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zast., že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu a, že na uvedené upozornil aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast., že KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012 a obdobne aj KS v Bratislave v rozhodnutí 9Co/420/2012 vyjadril dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom vedľajšieho účastníka nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť jeho zástupcu, že účelom civilného procesu ako takého je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom, že situácie, keď sa civilné konanie zneužíva, a to i vzhľadom na samotný jeho priebeh v konkrétnej veci, iba na získanie náhrady trov konania, nie sú v súlade s týmto vymedzením a, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 ods.1 O. s. p. a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, že v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaných, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012. Dovolil si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania a, že obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03. Poukázal na to, že súd by mal pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom, že účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze a, že by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Zastával názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté zástupcom vedľajšiemu účastníkovi v súdnej veci nemožno považovať za účelne vynaložené trovy, že nárok na náhradu trov právneho zast. nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností, že uvedené možno aplikovať aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať a sú významné pre posúdenie veci samej a, že činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Poukázal ďalej na to, že uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí 10Co/220/2012 aj KS v Žiline, že podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania, že rovnako nie je zriedkavý jeho postup, kedy súčasne s oznámením o vstupe do konania podá aj odpor proti platobnému rozkazu, napriek tomu, že tento ešte ani nebol vydaný a, že uvedené potvrdzuje, že paušálne vstupuje do konaní, o ktorých stave nemá žiadnu vedomosť. Zároveň zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama o sebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom a, že uvedený právny názor potvrdili rôzne senáty viacerých KS (uviedol sp. zn. 8 rozhodnutí KS v Bratislave, 5 rozhodnutí KS v Banskej Bystrici, 6 rozhodnutí KS v Košiciach, 5 rozhodnutí KS v Nitre, 5 rozhodnutí

KS v Prešove a 5 rozhodnutí KS v Žiline). Podotkol, že má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O. s. p. a na ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. K uvedenému si dovoľil uviesť, že vedľajší účastník žalovaného v konaní nezastupuje, z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zast. v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci a, že obdobný právny názor vyjadril KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012. Mal za to, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, že žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Z uvedených dôvodov považoval právne zast. vedľajšieho účastníka v konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že sa odvolaniu vyhovie a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní 19,33 € s DPH, ktoré vyčísľil.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, čo sa týka námietok žalobcu [nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva; nevidí význam v jeho (vedľajšieho účastníka) zastúpení; dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania; on (vedľajší účastník) samotný má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, pričom môže využívať aj určenú podporu ministerstva a z uvedených dôvodov navrhuje aplikovať § 150 O. s. p. a náhradu trov konania mu nepriznať] uviedol, že s argumentáciou žalobcu nesúhlasí z týchto dôvodov: 1. Aplikácia § 150 ods.1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá, keďže pre posúdenie možnosti jeho aplikácie je podstatné zisťovanie okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku (porovnaj uznesenie 6MCdo 5/2011 z 18.1.2012 NS SR, uverejnené aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Citoval, čo konštatuje KS v Banskej Bystrici v odôvodnení uznesenia 15Co/169/2012 z 9.8.2012). Z uvedeného teda vyplýva, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých uplatnil žalobou premlčanú pohľadávku nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods.1 O. s. p. 2. Citoval čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd vo svojom rozhodnutí prihliadol práve na námietku premlčania ním vznesenú a žalobu zamietol. Ukazuje sa, že činnosť Združenia, ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. 3. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má vo svojich radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Skutočnosť je taká, že iba jediná jeho členka má právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva. Túto námietku však považuje za nenáležitú, pretože mu nemožno upierať právo na zástupcu, vzhľadom na predmet jeho činnosti. Ak by sa prijal takýto názor, potom by bolo problematické aj zastúповanie advokátmi, napr. sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru cit. v najnovšom komentári slovenského občianskeho procesného kódexu, pôvodne uverejnenú v časopise Soudní rozhledy 2/2002 na str.43 (Števček/Ficová. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2.vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str.492). 4. Ak žalobca argumentuje, že združenie má trovy advokáta hradiť z vlastných prostriedkov, chce poukázať na reálnu skúsenosť združenia: Podľa § 25 ods.6 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov mu napokon Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo finančnú podporu 4 000 € (doposiaľ bolo vyplatených len 1 000 €). Takýto finančný príspevok pri objeme činnosti ním vykonávanej na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštové výdavky. Takáto zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než v rovine skutočnej. Nerozumie však, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, príp. z jeho prostriedkov? Čím by si mal žalobca zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov? Súd pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou EÚ a judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Citoval čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 a čl.47 Charty základných práv EÚ. O dôvodnosti priznania jeho trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O. s. p. (citoval ho), ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zák.č.332/11 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Citoval z dôvodovej správy k nemu. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB proti Spolková republika Nemecko (aj z neho citoval). V zmysle uvedeného dokonca KS v Prešove svojím uznesením 3Co/131/2011-85 z 13.1.2012

zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovil vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola tiež právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa advokáta, pričom konštatoval, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore právo. Sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zák. chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods.4, § 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, nadväzujúc na vnútroštátnu právnu úpravu, preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení. Občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní. Citoval znenie § 93 ods.4 a § 18 O. s. p. Ak teda platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť aj „rovnosť účastníkov“, ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať mu trovy právneho zast. za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého v konaní podporoval. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl.47 ods.2 Ústavy (citoval z neho). Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR (napr. II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II.ÚS122/09). „Troy právneho zast. treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchšej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom a toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky, bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva“ (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Troy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, 1997, str.53). Samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si dovoľuje poukázať na rozsudok 5Cdo71/2010 z 9.6.2010 Najvyššieho súdu SR, ako aj na najnovšie komentáre k O. s. p.: Števcák/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str.331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občiansky súdny poriadok, I. diel, 1. vydanie: C. H. Beck, 2009, str.607). K tejto právnej problematike má k dispozícii už stovky aktuálnych rozhodnutí KS, ktoré akceptujú právo spotrebiteľského združenia, ako vedľajšieho účastníka, na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore. Len príkladom chcel poukázať na niektoré rozhodnutia KS podľa jednotlivých senátov (označil sp. zn. 1 rozhodnutia KS Bratislava, 3 rozhodnutí KS Trnava, 4 rozhodnutí KS Nitra, 4 rozhodnutí KS Trenčín, 2 rozhodnutí KS Žilina, 7 rozhodnutí KS Banská Bystrica, 11 rozhodnutí KS Košice a 21 rozhodnutí KS Prešov). Ktorékoľvek z cit. rozhodnutí na výzvu súdu obratom predloží. V súvislosti s rozhodovaním o trovách vedľajšieho účastníka považoval za užitočné poukázať na niektoré právne argumenty odvolacích súdov v týchto rozhodnutiach (citoval z nich): uznesenie KS v Košiciach 9Co/104/2012-84 z 31.7.2012, rozsudok KS v Nitre 9Co/172/2012-137 z 23.8.2012, rozsudok KS v Banskej Bystrici 14Co/100/2013-104 z 12.3.2013, uznesenie KS v Prešove 20Co/185/2012-94 z 31.10.2012, uznesenie KS v Žiline 8Co/258/2012-127 z 31.7.2012, uznesenie KS v Trenčíne 6Co/235/2012-187 z 27.11.2012 a 23Co/305/2012-118 zo 17.4.2013. S poukazom na uvedené je argumentácia žalobcu v jeho odvolaní nenáležitá, preto navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Rozsudok, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., - na rozdiel od iných vecí, v ktorých námietku premlčania vzniesol priamo žalovaný - sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, keďže žaloba bola zamietnutá pre premlčanie, na základe ním vznesenej námietky premlčania, teda možno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu, preto trovy vedľajšieho účastníka možno považovať za účelne vynaložené.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na povahu uplatneného nároku a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.